

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . 10 "
pe 1/4 an . . . 5 "
pe o lună . . . 2 "
N-rii de Duminică pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune

Atât abonamentele, cât și insertiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Alegerea de rege în Serbia.

Scupcina și senatul de azi vor hotărî asupra sorții viitoare a Serbiei. Frământările de partid care zilele din urmă amenințau țara cu războiul civil, au încetat. Ministrul, într-o consfătuire de 4 ore, au hotărât să aleagă de rege prin aclamare pe prințul Petru Carageorgevici. Doi dintre miniștri, Stoianovics și Zsivkovics erau pentru republică, dar s'au supus majorității. Președintele adunării electorale după lege îi compete președintelui senatului. Repășind Marinkovics președintele de până acum, guvernul a denumit în locul lui pe Petru Velimirovics, un fruntaș al partidului radical.

În țară pretutindeni e liniște. Zilnic sosesc din străinătate mulțime de studenți universitari serbi, care încearcă să facă propagandă pentru republică, dar fără succes. Ideia monarhică prea e înrădăcinată în poporul sârbesc.

Carageorgevics se bucură de mare popularitate, cu toate că cea mai mare parte a populației Belgradului nici nu l'a văzut măcar. Antipatia față de fosta regină, mărește încă această popularitate.

Guvernul a dat amnestie tuturor celor osândiți pentru delictul politic sau de presă. Arestări nu s'au întemplat de loc.

După actul alegerii, o deputație va călători la Viena, unde așteaptă Carageorgevics. Cu intrarea în țară a noului rege, ministerul provisor se retrage, iar regele își va forma noua cabinet.

Tocmai în momentul acesta primim știrea că prințul Petru Carageorgevici a fost ales Rege cu aclamație.

Mai la vale dăm scrisorile trimisului nostru special, în care ne raportează despre întreg decursul revoluției.

Aspectul orașului. — Revoluție cu voia poliției. — Immormentarea părechet regale. — Belgrad, 12 Iunie.

Trecând prin fața orașului, ai crede că cel mult e sârbătoare mare: din depărtare, venind cu vaporul dela Panciova, nu vezi anume decât drapelul, tricolorul sârbesc (roșu, albastru și alb) fălăind pe toate edificiile. Sunt multe, mai ales în cetate. Ca ironie a sorții, chiar pe otelul «Kragujevatz» din portul Dunării, proprietate a familiei stinse Obrenovici, este arborat un steag mare. Numai de pe Conac, reședința regală, lipsește. Incolo e pace și liniște în oraș. Dacă n'ar fi atâta miliție în fața Conacului și în curtea Ministerului de război, a cărui palat e aproape de conac, nici n'ar presupune că aici a fost revoluție și s'a petrecut cea mai îngrozitoare tragedie a epocii moderne.

Oamenii își văd adevărat de treabă și escesiv își par numai steagurile multe care fălăie de pe toate casele. Chiar și de pe turnul Catedralei care e aproape de portul Savei.

Dacă unde-va se poate aplica, apoi aici într'adever se potrivește întrebarea lui Conu Leonida alui Caragioli: li-a dat voie poliția?... Pentru că după toate probabilitățile și semnele, conspirația s'a făcut cu știrea poliției. Se poate că nu a intenționat să provoace zguduitorul tragedie. Nemulțumirea adâncă era însă în aer și toți prevedeau că Alexandru I. nu mai poate sta pe tron.

Duminică a fost aici sârbătoare mare. Jubileul de 50 de ani al Reuniunii de cântări din capitală. Au venit pentru acest prilej la Belgrad 23 coruri; concertul lor a început la orele 6, în Circ, fiind prezenți peste 5000 oameni. Era veselie mare. Numai de rege nu se bucura nimeni, așa că sosind și el, abea se auzia câte o slabă aclamare. Oficerii ostentativ își întorceau spatele,

numai să nu-l salute. Au fost scene penibile pe cari toți le observau, dar Draga Masin și soțul ei încoronat își impuneau să nu observe insulta.

Din Panciova au fost de față și doi români: avocatul Tisu și învețitorul Stoica. Am vorbit cu ei azi. Îmi spuneau că atâta receală și chiar ignorare din partea unui popor la adresa regelui său nici inchipui n'ar fi îndrăsnit.

Regele venise la concert în trăsura deschisă, cu regina. În aite trăsuri erau frații și surorile reginei. Insuși regele a împărțit premiile și pe la orele 10 a plecat.

Se vorbea de mult că pe Lunievița, fratele Dragei, e vorba să-l proclamăm cât mai curând moștenitor al tronului. D'aceia detronarea lui Alexandru și isgonirea din țară a întregii familii era hotărâtă de câteva zile. Se vorbește că s'a decis chiar omorirea lor, ș'anume când vor pleca aela jubileu. S'a abandonat însă planul acesta, din cauza că era lume multă străină în oraș și n'au vrut să provoace teroare și panică.

S'a ales deci planul care s'a și executat deja, așa după-cum v'am transmis deja știri.

Aci țin să stabilesc numai atâta, că regele a fost rugat să abdice și numai după ce a răspuns prin violență, a fost omorât. Dintre surorile Dragei nici una nu i-s'a întemplat nimica, ci omoriți au fost numai frații ei, Nicolodem și Nicola. Ș'anume au fost omoriți în cetate, unde locuiau (fosta locuință alui Milan pe când era inspector general al oștires). Tot astfel au fost omoriți acasă, de soldații comandați de oficeri, primul ministru Marcovici, generalul Milovan Pavlovici, ministrul de război, iar ministrul de interne Veimir Todorovici și fica-sa au fost numai răniți, grav.

Colonelul Naumovici capul gardei

regale a murit rănit de dinamita, cu care a fost spartă poarta din dosul Conacului (vechiu) pe unde au intrat revoluționarii; el stetea la poartă anume să aștepte pe conspiratori cu cari era înțeles.

În apărarea regelui au murit:

Lazar Petrovici, adjutant, căpitanul Panajotovici și oficerul de ordonanță Mircovici, precum și alți trei soldați. Dintre revoluționari Dragutin Dimitrievici zace rănit în spital.

Perechea regală a fost înmormentată astă noapte la orele 11, în cea mai mare taină. Ș'anume la biserica Palusca. A oficiat un singur preot și afară de membrii guvernului n'a participat nimeni la actul funebru. Doar o patrulă, care a stat însă la distanță. Cealalți au fost înmormențați tot azi noapte și în cea mai deplină liniște.

Pentru mâne, Sâmbătă, am obținut o audiență la primul-ministru Avacumovici, barbat cam de 60 ani, șef al liberalilor. În fiecare seara până târziu miniștri sunt întruniți în consiliu, în palatul de lângă Conac.

Proclamarea de rege alui Carageorgevici a fost numai svon. Azi am avut prilej să vorbesc cu Arhimandritul Chrilos, rectorul facultății de teologie și cu Marincovici, fost ministru de finanțe și Liubomir Novacovici, fost ministru de agricultură. Mi-au spus că în chestia de alegere va decide Scupcina, care-i convocată pe poimâne.

În toată țeara e liniște complectă. Fapt e, că în oraș nici nu vezi sârb trist, ci toți se veselesc. Soldații poartă la chipiu frunze de stejar și chiar flori roșii.

Cât despre sorții de alegere, se crede că s'ar putea întâmpla ș'o surprindere: să fie ales la cine nici nu se gândesc decât cei cari au acum în mână destinele mult încercatului regat.

FEMEIA ACEEA...

— Chipuri din Belgrad. —

Abea au trecut 3 luni decând pentru cea din urmă dată am fost în Belgrad, în capitala colinoasă a Serbiei, care mereu îți aduce aminte de capitala noastră, deși jurul lui nu e atât de frumos.

Am acolo un șir întreg de prietini, cu cari am vorbit despre politică, despre raporturile dintre Ungaria și Serbia, și multe altele. Și acum, când regina Draga zace colo omorâtă de gloanțe de revolver, palidă, scaldată în sânge, îmi vine în minte cu ce glas spuneau acei prieteni ai mei, fiind vorba de Draga:

Femeia aceea...

Firește, numai așa între patru ochi, șoptind, nu cumva să o audă urechi necompetente. Căci urmările ar fi fost îngrozitoare. Regele Alexandru toate era în stare să le erte supușilor săi, numai una nu: dacă îndrăsniau să vorbească în contra reginei.

Femeia aceea!

Dacă n'ar fi fost femeia aceea, cine știe cum s'ar fi dezvoltat toate. M'am dus la Svjetomir Nikolajevics, acest bărbat savant, cumpătat. Pe vremea aceea nu era încă ministru la Athēna. Nikolajevics e prietinel Ungariei. Dorința lui e o încercare prietinică între Ungaria și Serbia.

— Crezi că se va împlini această dorință a d-tale? — l'am întrebat.

Bătrînul diplomat m'a îmbiat cu o ceașcă de cafea turcească, apoi măsurând de câte-va ori oada sa de o simplitate puritană, se opri în fața mea:

— Dacă n'ar fi femeia aceea... Da, dacă n'ar fi ea.

— Regina Draga?

— Aceea! Mult a ținut regele la mine, la multe îl puteam îndupleca. M'e pot mândri că regele mi-a cerut statul și când n'am mai fost ministru-president. Dar de când s'a însurat, toate s'au schimbat. E slab sârmanul rege, foarte slab. Și femeia aceea face din el ce vrea. Firește și în Conac știu că nu mi-a fost pe plac căsătoria.

Apoi am vorbit cu un alt prietîn.

— Ei da! Svjetomir vorbește cu regele foarte sincer. Mai dăunăzi numai l'a citat în Conac și acolo s'a răstit către el: „Aud, că și tu ești în contra, ca pe fratele soției mele să-l proclam de moștenitor de tron”. Și i-a ținut o lecție grozavă. Svjetomir ascultă o vreme, apoi erupse. Ii strigă regelui: „Majestate, mă vei asculta odată?” Și i-a spus apoi, că dacă pe cumnatul său îl va face moștenitor de tron, în Serbia va erumpe revoluția.

Intr'o seară ședeam într'o berărie cu mai mulți oficeri. Sunt foarte democrații.

Generali și locotenenți negenat șed unul lângă celalalt, uitând de rang și subordinație. Despre ce ai putea vorbi cu militarii? Am întrebat de un oficer al regimentului 6, al celui regiment, care a săvârșit asasinările:

— Plăcut e serviciul?

Locotenentul, puternic și frumos, dădu din umere.

— Știi, până acum îmi plăcea să servesc. Dar de când s'a însurat regele, de multe ori stau pe gânduri, să nu părăsesc oare cariera militară. De când femeia aceea a ajuns în Conac, trebile merg rău.

Sorbi una din păhar. Apoi se întoarse către portretele regelui și reginei ce erau atirinate pe părete, și arătând spre regină, adausă:

— Ai să vezi! Femeia aceea va fi cauza la multe nefericiri.

Un prietîn, șeful secției cartografice în ministerul de război, îmi șopti:

— Da, cauzează multe nefericiri! Dar nu mai poate dura mult.

— În adevăr e dară atât de frumoasă?

— De frumoasă e frumoasă, nu-i vorba; plăcută încă știe să fie, când vrea, numai cât foarte rar vrea. Firește nu mai e boboc, dar se vorbește că-i procură regelui plăceri, ca nimeni... Asta e!

— Mi ar plăcea s-o ved odată.

— Nimic mai ușor. D-ta vii din străinătate și ești gazetar. Reginei îi plac gazetarii. E ca o primadonă: iubește reclama... Cere audiență prin mareșalul curții, maiorul Nikolajevics. — Ne-am dus la el. Conacul e mic; mareșalul era silit să locuiască prin urmare într'o stradă laterală. I-am spus dorința.

— O, așa cred, că asta nu va merge greu; așteaptă, voi telefona în Conac, să vezi de te poate primi mâne.

Și spre uimirea mea, în adevăr telefonă.

— Ascultă, prietine, — i-am zis prietinelui cu care venisem, — asta nu va telefona doară reginei?

— Ba cam ei.

Mareșalul dădu unui oficer ordin să meargă la regină și s-o întrebe de poate da mâne-zi audiență. Am așteptat câte-va clipe, până veni răspunsul.

— Nu pot intra. M. Lor au oaspeți.

— O să te avizez mâne! — Și m'a și avizat. A venit la mine Dr. Petronjevics, secretarul regelui Alexandru.

— Domnul meu, nu se poate. În adevăr nu se poate. Motive politice.

— Cum? Motive politice?

— Da. Am aflat că ești partizan al unui grup anti-habsburgic, și M. Sa n'a

Liniște și nesiguranță. — Pe la ministri.
— *Alegerea de rege.*

Belgrad, 13 Iunie n.

E a doua zi pe care o petrec aici și nimic nu-mi face impresia că Serbia ar trece prin vre-o crasă oarecare. Curat vorba lui Con Leonida: Lumea se plimbă pe la revoluție!... Toți dau anume câte o raită până la Conac, să audă ce e mai nou. Nimeni nu poate să spună însă hotărât, căci nimic nu este sigur, ci în toate o incertitudine care se accentuează din ce în ce.

Eu am fost pe la prezidenția ministrului. Se ținea tocmai consiliu de ministri, între orele 7—9, și astfel numai pe azi la 10 în. d. a. voi fi primit în audiență. Am vorbit însă cu unul dintre secretari, Nedici. Pot să vă comunic, drept rezultat al convorbirei avute, că multe, cele mai multe dintre publicațiile ce au văzut lumină în presa mare a Europei, sunt — fantesii. Fapt e numai că întreaga conspirație a fost făcută de miliție, însă cu știrea bărbatilor diferitelor partide politice. Guvernarea lui Alexandru I, ori mai bine a Dragei Masin (femeia ambițioasă care nu s'a mulțumit cu coroana, ci voia să dirige țara întreagă) devenise atât de odioasă, încât în regatul nu avea un singur aderent, ci se spriginea numai pe slugăria câtorva creaturi.

Totuși, după ororile petrecute la Conac, erau temeri că în oraș să se întâmple tulburări. *Ivovici*, ministrul de justiție, are însă o așa trecere asupra populației capitalei, că a fost destul să se arate în două trei locuri și să țină vorbiri, lămurind poporul, ca totul să se rămână în starea normală. Eminentul orator e și considerat ca *tribun* al Sârbilor și dimpreună cu bătrânul *Avacumović* e considerat ca sufletul cabinetului. Activitatea lui va avea, fără îndoială, influință asupra întreg viitorului Serbiei. El e încă tânăr, n'a trecut de 40 ani și e d'o cultură vastă, european în toată accepțiunea cuvântului. *Pe azi după amiază mi-a acordat o convorbire mai lungă asupra situației.*

Înainte Conacul continuă de altfel să stea pază două companii de soldați, infanterie, ear într'o stradă din apropiere staționează un escadron de cavalerie, dintre care se detașează câte 4—4 soldați pentru a circula prin oraș.

În căsărmi, se înțelege, soldații stau gata de a fi chemați, în ori-ce moment, pentru a fi comandați pentru ori-ce eventualitate.

Oficerii circula o mulțime pe stradă, mândri și veseli, îmbrăcați de paradă; cei mai mulți cunt bărbați voinici, frumoși.

voit să dea prilej la clevetiri. Sper că nu te superi.

— O, de loc! Îți mulțumesc pentru osteneală.

Dr. *Petronjenski*, un tânăr simpatic, mă privi în față să văd dacă în adevăr nu m'am supărat.

Altă zi ne-am întâlnit într'o societate. Ne-am împrietinit. La o vreme îmi zise apoi la ureche:

— Nu regreta, că n'ai fost în audiență. Nu-i pierdere mare, că n'ai putut vorbi cu femeia aceea...

Chiar și secretarul regelui.

Aliquis.

H A Z.

— Domnule Chimir, sora mea te iubește mult.

— Ce băiat draguț. Uite o coroană. Dar spune-mi cum ți-a venit în gând să mi-o spui?

— Așa, că și domnul Cosmescu și Popescu încă mi-au dat câte o coroană, pentru-că le-am spus-o.

Approape toți sunt înarmați ca de campanie: cu revolvere.

Din ziua în care regele Alexandru I a fost omorât, miliția a rupt rosetele de pe chipi. Că ale cui inițiale se vor pune ear, nu se știe. Se crede că ale lui *Carageorgević*... „Altul nu-i! Cine să și vie, după cele petrecute, pe un tron care d'o sută de ani într'u a numai prin zguduirii a trecut”, — mi-a zis un oficer, cu care am stat de vorba.

Apropos de oficeri: cei mai mulți vorbesc francezeste și nemțește și sunt foarte prevenitori. Unul și-a lăsat societatea și m'a condus și recomandat pe la ministere. *Novinare*, — eată cum ne zic. Și suntem mulți aici. Vre-o 30 numai dela Budapesta, apoi din Viena, Paris, Kopenhaga etc. Din Arad e colegul *Schröder* dela „Arad és Vidéke”.

Azi am avut ocazie să culeg informații autentice asupra conspirației și chipului cum s'au întâmplat omorurile.

Amănuntele le am dela locotenentul *Perá Lazarović*, membru activ al conspirației, la care am ajuns prin mijlocirea unui student cu numele *Todorović*.

Eată cum s'au petrecut lucrurile:

Nainte cu trei luni delegați de al tuturor garnizoanelor din țară s'au întrunit la Belgrad să discute situația creată lor și țării întregi prin amestecul reginei *Draga* în afacerile statului. Au ales atunci pe colonelul *Alexandru Masin*, frate cu fostul soț al reginei *Draga*, că în numele lor să comunice regelui următoarele: 1 Oficerii sunt nemulțumiți de tratamentul guvernului militar; ei au credința că regina și frații ei *Nicola* și *Nicodem* îi dușmănesc și prin influența lor li-se fac multe neajunsuri, între altele sunt îngrijăți că școala militară e vorba să fie mutată la *Šabač*, orașul natal al reginei; 2 Oficerii cer deci ca în decurs de trei luni regele să divorțeze de *Draga*, ca astfel să fie cel puțin speranța unui moștenitor al tronului, ca astfel să nu apese asupra tuturor temerilor ca *Draga* să ajungă la tron.

Regele a primit foarte rău pe delegatul oficerilor și drept urmare a permutat în provincie pe o mulțime de oficeri. Regina văzând această dușmănie, a solicitat cu atât mai tare ș'a obținut dela soțul ei atât schimbarea de constituție, cât și alte multe măsuri de represiune împotriva oficerilor.

Aceștia însă, prin delegații lor, au întreținut legătura dintre garnizoane și *Sâmbăta*, înainte de iubilul *Reunionei* de cântări ear s'au întrunit și au trimis pe colonelul *Masin* să-l roage pe regele ca la sărbare să nu vină cu *Draga*, căci se poate expune la neplăceri. Regele a amenințat însă pe colonel; acesta a și primit impresia că nu mai e de făcut nimic, ci regele trebuie detronat.

Duminecă seara ei s'au adunat la casina militară, unde au decis detronarea ear pentru executare au ales pe *Al. Masin*, colonel, *Petru Misić*, vice-colonel, *Luca Lazarević*, maior în infanterie și căpitanul *Milivoj Angelcović*. Au jurat toți supunere și s'au împărțit rolurile.

Mercuri seara în Conac (cel vechiu) a fost o serată. După-ce oaspeții s'au dus acasă, colonelul *Masin*, avisat de colonelul *Naumović*, șeful gardei dela palat (înțeles cu conspiratorii), a venit în fruntea reg. 6 și 7 la Conac. O companie din reg. 6 s'a postat în fața Conacului vechiu, celelalte au impresurat întreg cartierul. Tot în fața Conacului s'a postat căpitanul *Ioca Ristić*, cu o baterie de artilerie. Mai era aici un detașament din reg. de cavalerie ce purta numele „*Draga*”, comandat de *S. Gruić*, locotenent și fiul ministrului reprezentant dela Constantinopol, care a fost și el nu de mult permutat la *Zaicar*. Oficerii, 11 la număr, însoțiți de suboficeri și soldați, au intrat în curtea Conacului unii prin față, ear ceilalți prin dos, unde este comanduirea gendarmilor (aceștia au fost desarmați prin șiretlic). Au forțat intrarea în Conac, după-ce au repus pe

cel trei soldați de gardă. Când s'ajungă însă la apartamentul regelui și reginei (cari se culcase), lumina electrică a fost stinsă. Primul adjutant *Laza Petrović* i-a purtat prin mai multe camere, ca astfel perechea regală să câștige vreme. În fine ajung la camera de culcare, despărțită de coridor de restul clădirii. Ușa era încuiată. Au bătut, dar nu li-s'a des his. *Naumović* a aruncat atunci o petardă cu dinamită, care a slobit ușa, dar și îndrăsnitul oficer a căzut mort, căci prea se apropiase de ușă. Ceilalți au intrat. Regele aprinse lumină și sta cu pistolul în mână, numai în cămașă. Soția sa tremura sub plapomă.

Colonelul *Masin* l-a invitat să subscrie abdicatia. Regele însă a rupt în bucăți hârtia ce i-se dase și foarte hotărât, răspunde: „Nu abdic și am să mor ca rege, altfel nu”. A făcut apoi o mișcare voinică să țintească în colonel. În clipa aceea însă căpitanul *Ristić* i-a tras un glonte drept în piept, ear ceilalți oficeri au tras și ei, astfel că regele a căzut la pământ ciuruit de șase gloanțe, din cari unul i-a zdrobit dinții. *Draga Masin* a sărit îngrozită, pentru a cădea moartă, lovită de patru gloanțe. Acestea s'au întâmplat înainte de orele 2 noaptea. Oficerii au părăsit apoi Conacul, iar soldații rămași p'acolo au aruncat cadavrele perechei regale pe fereastră (conacul are un etajin), curând însă oficerii, au ordonat ca ambele cadavre să fie duse în subsolul Conacului, unde dimineața au fost așezate pe catafalc. Dar n'a fost lăsat să intre înainte la catafalc, ci *Vineri* noaptea cadavrele au fost duse la cimitirul *San Marc* (Biserica *Palilulca*); au fost depuse în cripta în care își doarme somnul de veci bunica regelui *Alexandru*, soția lui *Miloș* (*Miloș* a fost asasinat și el la 29 Maiu v. 1869) și *Sergiu*, frate al lui *Alexandru*, mort la naștere.

Primul ministru *Marcović* a fost

de trupe, însă numai după-ce a refuzat să vină la casarmă și să țină cu conspiratorii. Tot așa i-s'a întâmplat generalului *Milovan Pavlović*, ministru de război.

Surorile reginei sunt păzite în casa lor familiară ear frații omorâți au fost înmormențați în cimitirul comun, fără nici o pompă, *Vineri* noaptea.

Întrepr, pentru a merge la audiență ce mi-a acordat primul-ministru.

Alegerea de rege va fi *Lual*, în palatul *Scupcinei*, unde se întrunește *Scupcina* și *Senatul*.

Russu Șirianu.

Belgrad, 14 Iunie.

Colonelul *Zsivanovics* s'a împușcat azi. Motivul sinuciderii se spune că ar fi fost starea lui materială deranjată. Cel mai bine informat susțin însă, că *Zsivanovics* s'a împușcat, pentru-că a tradat regelui *Alexandru* secretul conspirației și acum îi era teamă de răzbunarea revoluționarilor. În sertarul mesei de scris a regelui în adevăr au și găsit două scrisori foarte compromițtoare pentru *Zsivanovics* — înmormentarea s'a făcut fără ori-ce pompă.

Drama din Belgrad.

Memoriile Regelui Milan.

Înainte cu câte-va luni sub titlul de mai sus a apărut dela un autor anonim în *Zürich* o broșură care acum este extrem de interesantă.

Un pasagiu din cartea aceasta se ocupă de *Masin Draga* și ce scrie despre femeia aceasta este atât de compromițător, încât o gazetă nu le poate reproduce. Sunt de interes și unele pretensele declarații ale Regelui *Milan* de care s'ar fi folosit la primirea veștilor logodnei fiului său cu *Draga Masin*. Cartea le amintește în chipul următor:

Când Regele *Alexandru* în vara anului 1900 s'a folosit de absența tatălui său, care făcea cură în *Carlsbad* ea la spatele lui să ridice pe tronul Serbiei pe metresa sa, pe *Masin Draga* (cu care avusese de trei ani relații) ca și alți mulți prietini ai lui *Milan* am grabit și eu la dînsul pentru-că știam că aceasta este lovitura cea mai mare pe care *Alexandru* i-o face tatălui său. Când am întâlnit pe Rege, a înaintat cu semnele exasperării în față, spre mine. Cele dintău cuvinte ce mi-le-a spus sunt acestea:

— E oribil, îngrozitor! Înțelegeți aceasta, cine poate! Noi am isprăvit-o în Serbia. Măne *Sasa* cu *Draga* vor zăcea afară. Poporul sârb va fi demn de dispreț, dacă va tolera pe tron pe femeia aceasta perdută.

L-au sfătuit pe *Milan* să plece îndată la *Belgrad* și să pună capăt tragediei, pentru-că știam că *Alexandru* îndată-ce tatăl său lua atitudine hotărâtă, se apleca înaintea voinții lui în loc de răspuns *Milan* mi-a întins o depeșă pe care i-a transmis o un întim al său, pe care-l trimisese înainte la *Belgrad*. În depeșă, acesta comunica lui *Milan*, că Regele *Alexandru* a dat ordin atât ministrului de interne cât și șefului comandant al armatei ca pe tatăl său să nu-l lase să intre în Serbia și dacă ar veni în *Belgrad*, să-l dețină imediat în cupeul trenului.

Milan după ce i-am restituit depeșă, a aruncat-o pe masă și lovind cu pumnul în masa de marmor, mi-a zis:

— Da, acesta e fiul meu *Sasa*, un monstru în chip de om. Mi a tot fost teamă, că va ajunge în mâinile unei femei rele. Cea-ce regentii și ministrii au uitat a strica în dînsul, a făcut-o aceasta femeie. Ce rușine

femeia aceasta, care pentru zece franci s'a dat ori și cui și acum să fie regina Serbiei. *Carageorgević* vor salta de bucurie, pentru-că acum a lor este tronul Serbiei.

Dinastia Carageorgević.

Familia *Carageorgević* al căruia vâstar, Prințul *Petru Carageorgević*, a fost ales de Rege al Serbiei, se trage dintr'o familie de *Kneji* de pe la sfârșitul secolului *XVIII*. (*Kneji* erau pe acele vremuri un fel de conducători ai satelor străbuni).

La 1804, *Sirbit* ne mai putând suferi jugul turcesc s'au răscolit sub conducerea lui *George Petrović*, *Knezul* satului *Topola*. Acesta în scurt timp a fost supranumit de turci *Cara George* sau *George* cel negru. După o serie de lupte cu Turcii *Sirbit* lipsiți de arme și muniții au căzut învinși în 1713. *Cara George* în același timp a fost încredere de al lui *Miloș Obrenović*, din ordinul acestuia. De aci începe lupta dinastică între *Carageorgević* și *Obrenović*.

În urma uciderii lui *Cara George*, *Miloș Obrenović* a fost numit de Turci *Voevod* al Serbiei.

Prințul Alexandru.

Prințul *Alexandru Carageorgević*, fiul celui precedent, născut la 29 Septembrie 1806 la *Topola*, a fost dus după uciderea tatălui său în Rusia unde a locuit cât-va timp la *Novosibirsk* în *Basarabia*, unde s'a și însoțit la 1830 cu *Pendita*, fiica *voevodului* *Efrem Nenadavić*. După însoțirea s'a stabilit la *Craiova*, unde a locuit până la 1839, când fiind trimis din Serbia *Miloș Obrenović* și însoțit de Domn fiul acestuia *Mihail*,

... permis lui Alexandru Carageorgevi... să intre în Serbia.

La 26 August 1841 Alexandru Carageorgevi a fost proclamat Domn al Serbiei, în locul lui Mihail Obrenovici, care abdicase. Principele Alexandru a domnit dela 1842 până la 1858, când din cauza intrigilor austriace a trebuit să abdice. În urma războiului a venit din nou bătrînul Miloš Obrenovici, care murind în 1860 i-a succedat fiul său Mihail, care a fost ucis în 1869 de o conjurațiune.

Printul Alexandru a trăit după abdicare cu totul retras la Timișoara unde și murit în anul 1885 Aprilie 20.

Principele Petru.

Principele Petru Carageorgevi, fiul principelui Alexandru, s'a nascut la Belgrad la 29 Iunie 1844. Și a facut studiile la Belgrad, Geneva și Paris unde a facut liceul St. Barbe și apoi școala din St. Cyr.

La 1864 a eșit din școală sublocotenent în armata franceză, după care a urmat și școala de stat-major franceză pe care a terminat-o în 1867. La anul 1870 izbucnind războiul franco-german, principele Petru a luat parte ca ofițer sub comanda generalilor Billot și Bourbaki, fiind rănit în lupta de la Villers Sesquel, atunci a fost decorat cu legiunea de onoare.

La 1875, principele Petru a luat parte la războiul din Herțegovina și Bosnia, conducând în persoană lupta împotriva turcilor.

Isbucnind în 1876 războiul Sârbocroaț, principele Petru s'a retras din viața publică, ca să nu creeze dificultăți cu puterile europene.

De atunci a trăit la Geneva până la 1883, când s'a căsătorit cu Zorka, fiica lui Nicolae al Muntenegrului și a trăit la Cetinje până la 1890 când rămas văduv. De atunci trăiește la Geneva.

Dela principesa Zorka are trei copii: Prințesa Elena, nascută la 23 Octombrie 1884, prințul George, nasc. la 27 August 1887 și Alexandru, nasc. la 4 Decembrie 1889.

Acum un an prințul Petre a lansat un manifest către poporul sârbesc, prin care oferea 50000 lei pentru un monument liberatorului Serbiei dela 1804, marele Karageorge.

Barnum în Oradea-mare.

Clown-ul din Oradea-mare a Barnumului șovinismului Kossuthist: Barabás, au inscenat și în municipiul din Oradea-mare reprezentația, ce am văzut-o aici, în jurul actului de compresență a P. S. Sa episcopul Ignatie I. Papp prin care notifică municipiilor urcarea sa în scaunul episcopesc în Arad. Nabădășii perciunați din crossvardein s'au năpustit și acolo ca și aici cu adevărată ură, decât care numai impertinența și mojicia le-a fost de ajutor, asupra episcopului nostru, prințul I. P. Sa a culezat (auzi impertinență ovreiască!) la masa sa, ce a avut-o în ziua instalării sale, a rostit în toată țara toast pentru Maiestatea Sa monarhul.

Ne vom ocupa în alt număr cu răsădășii aceste ovreești, de astădată dăm aci numai un scurt resumat despre decursul ședinței:

Propunerea comisiei a fost să se salute pe episcopul Aradului și să se asigure de sprijin în activitatea sa politică, religioasă, morală și culturală.

Szokoly Tamás (clownul lui Barnum) a spus că n'are garanții în patriotismul românesc al episcopului. De ce nu cere el sprijin pentru activitate patriotică maghiară? Este pretinde că acela, care e membru în comitetul magnaților să fie în primul rînd patriotic maghiar.

Beöthy László comite suprem: Nu voesc să restrîng libertatea cuvîntului oratorului, dar îl rog să se pronunțe cu venită chibzuială și precauție în afacerea aceasta delicată. Episcopul Ignatie I. Papp a avut dreptul să vorbească românește la banchet.

Szokoly Tamás propune ca hîrtia episcopului să se ție simplă la cunoștință dar municipiul să nu-l salute pentru-că n'a meritat-o.

Ovreiul Dr. Halász (Fischer) Lajos vorbește în termin și mai obraznic.

Beöthy László comite suprem zice că în răspunsul orașului va fi pus și cuvîntul „banchet”.

Dr. Halász: Asta nu e destul. E rușine că un prelat maghiar să țină toast românesc pentru regele maghiar. (Atâtea ignobilități singură construcție, numai dela un perciunat spureat se pot aștepta).

Dr. Várady Zsigmond vrea să fi obiectiv. Propune următoarea formulă de răspuns: „Municipiul orașului Arad va sprigini pe noul episcop, dacă — în ce nu să îndoiește — în activitatea sa patriotică maghiară, culturală și religioasă va conlucra în acelaș sens cu noi”.

Dr. Sarkady cere să se pună și aceea că municipiul Orșizii mari ia cu regret la cunoștință, că episcopul în scrisoarea sa n'a făcut amintire de patriotism maghiar.

Beöthy comite suprem închide discuția și punându-se la vot propunerea, să primește cu mare majoritate moțiunea lui Várady Zsigmond.

Dr. Sarkady a apelat hotărîrea municipiului.

Voci de presă despre alegerea dela Dobra.

„Jurnalul” din București sub titlul „Un naționalist român în camera maghiară” scrie:

Ceea ce s'a prevăzut cu două săptămîni înainte, s'a întimplat: dl Dr. Aurel Vlad, candidatul fracțiunii „mangriste” a partidului național român din Transilvania și Ungaria a fost proclamat deputat, ales al cercului electoral din Dobra cu 256 voturi, contra 204 obținute de candidatul guvernului, dl Dr. Farkas.

Dl Dr. Aurel Vlad, avocat și director al bancii populare române din Orăștie, e încă tînăr de tot; abia a implinit etatea de 27 de ani. Studiile secundare și-le-a făcut la Deva și la Blaj, ear doctoratul în drept l'a luat la universitatea din Budapesta.

E un tînăr cult, foarte energic, temperament impulsiv, combatant neînfrînat. Intră în luptă cu inima plină și cu dorința de a face bine poporul român de sub coroana Sfîntului Ștefan.

„Observatorul” din București se pronunță în chipul următor:

Un reviriment vrednic de notat se produce în politica românilor transilvăneni cari timp de vre-o trei-zeci de ani au fost obstrucționiști. În urma unei discuții între conducătorii mișcării naționaliste, tînărul avocat, dl Aurel Vlad și-a pus candidatura și chiar a fost ales în cercul românesc Dobra. Erau și până acum câșt-va români în parlamentul din Budapesta, însă ei nu se aleseră ca dl Vlad, pe baza unui program național românesc, ci se alipiseră la diverse partide politice urgurești.

Alegerea pe care o înregistrăm azi, înseamnă o cotitură în istoria luptelor politice românilor transilvăneni.

Nu-i vorbă, nu întreg partid național-românesc aprobă pasul d-lui Vlad. Dar această disidență — căci pe dl Vlad îl urmează mulți — va determina o nouă fază în lupta naționalistă.

Cu intrarea în parlamentul unguresc a d-lui Vlad se manifestă pentru prima-dată grupul național românesc activist și el nu poate fi salutat decât cu bucurie căci acțiunea sa va completa în mod fericit propaganda patriotică a campionilor naționaliști.

„Kronstädter Zeitung”, organul Sașilor tineri sub titlul „Cel dintîiu român” scrie un frumos prim-articol din care estraagem următoarele:

La adecă nu-i cel dintîiu, cel puțin ca român nu, bărbatul care în urma alegerii dela Dobra își va ține intrarea în parlament. Căci acolo mai sunt între guvernamental și va român, cari însă numai din punct de vedere aparțin naționalității române. Adeseori din Orăștie Dr. Aurel Vlad a pășit se alegea din Dobra cu pretenția, de-a fi considerat de român întreg, și el e și considerat de lumea politică de atare...

În Dieta nu va vorbi prea des, căci stă săgădur, dar când va vorbi, va fi un e-rezultat, și după-ce în decursul anilor și

ceilalți colegi ai săi, deși nu români dar înrudiți prin aspirații, vor fi vorbit despre marea chestie a naționalităților, cu vremea se vor domoli și Maghiarii. Sgomotul nici în viitor n'are să ne înfrice, căci e numai un semn al slăbiciunii celor avizați la astfel de mijloace.

Cum auzim, Dr. Aurel Vlad e încă tînăr, abia de 30 ani... De aceea ne bucurăm că putem saluta în noul deputat dela Dobra un luptător viguros.

„Haid” să bem un rachiu!

Sub acest titlu ne dedică Moș-Aurică în nrul 118 al „Gazetei” 30 șiruri, în cari se ocupa cu folletonul nostru scris din prilejul alegerii dela Dobra. Găsește odată că în ziua alegerii am scos mai multe ediții, și că am — beut oate un rachiu.

„Gazeta” ne-a procurat o oră veselă. Îi suntem foarte mulțumitori. De o vreme încoace mai ales „Gazeta” lui Moș-Aurică începe să devină indispensabilă. Foile noastre — umoristice apar atît de neregulat și rar!

După cetirea „Gazetei” unuia dintre noi îi veni o idee bună... „Haid”.....“

Ciocnim.

— Trăească puritanul Moș-Aurică!

NOUTĂȚI.

ARAD, 15 Iunie n. 1903.

Rugăm toți cititorii să binevoiască a ne informa pe cale telegrafică sau telefonică (nrul 502) despre toate întîmplările mai însemnate din știrurile lor. Spesele le vom restitui numai decăt.

Dr. Aurel Vlad, noul deputat național al cercului Dobra va sosi azi cu acceleratul dela 4 ore la Arad.

Hymen. Dl Virgil Paguba din Arad s'a fidanțat cu d-șoara Olga Gérich din Pectea.

Ministrul Darányi, precum ne depășează correspondentul nostru din Beiuș, a sosit ieri dimineața la Beiuș, de unde va merge la Sădrieș în cauza fabricii chimice Wügerodt. La gară a fost primit de autorități.

Catastrofa vaporului Libau. Precum se scrie din Paris, camera deputaților a adoptat în unanimitate creditul de 50 000 franci pentru victimele pierite în catastrofa vaporului Libau.

Kohn protestează! Sâmbătă tribunalul din Budapesta a osândit pe comerciantul Frideric Kohn la două luni închisoare, pentru eridă frauduloasă. Când prezidentul, după publicarea sentinței a întrebat pe Kohn, că mulțumit e cu sentința, ori anunță recurs? — el a răspuns, că protestează. „Ești mulțumit, ori anunți recurs?” — repetă presidentul, explicându-i că „protest” nu are loc. „Eu totuși protestez” — a răspuns Kohn, — fiind-că nu cred că regele, în numele căruia m'ați osândit, să aibă cunoștința de sentința aceasta atît de nodreaptă”.

Un episcop darnic. Cum cetim în ziarul „Aikotmány”, contele Carol Csáky, episcopul diecesei rom. catolice a Vașului, a donat 260.000 coroane pentru susținerea școlilor rom. cat. elementare din Vaș, ear fondului instruct al episcopiei a donat serviciul seu de masă (farfurii, etc.) în valoare de 40.000 coroane.

Prințesa Luisa. Bogdan, secretarul du-celui de Toscana, a sosit înainte de asta cu mai multe zile, ear marelă duce a sosit ieri la Lindau, ca să se împace cu fiică-sa. Deși deja prin scrisori se pusese la cale împăcarea, întrev. dorea între marelă duce și fiică-sa a fost șgduitoare. Miercuri și Joi au fost în Lindau și advocații prințesei Lachenal din Geneva, și Zehme din Dresda. Prințesa Luisa și fetița ei nou-născută s'ap-tămăna viitoare vor că-ștori la Franța, unde se vor stabili în castelul Roncau, proprietatea contesei Saint-Victor. Înainte de plecare, prințesa se va obliga că peste căte-va luni va estrada fetița sa curții din Dresda.

ULTIME ȘTIRI.

Serviciul telegrafic al „Tribunei Poporului”.

Noul rege al Serbiei.

Belgrad, 15 Iunie.

Petru Carageorgevi a fost ales cu aclamațiune de rege al Serbiei. Poporul nenumărat ce aștepta pe stradă a primit știrea cu însuflețire neobișnuită. Deputația va pleca azi spre a întîmpina pe nou alesul rege.

Semlin, 15 Iunie.

Miliția noastră concentrată la Semlin stă gata de războiu, să plece la cel dintîiu semn.

Graz, 15 Iunie.

Baronul Rheinländer, general al armatei comune a fost chemat telegrafic la Viena, unde eri s'a ținut consiliu de războiu.

Se asigură, că baronului Rheinländer i se va da comanda a cinci corpuri de armată.

Evenimentele din Serbia dau acestui fapt o deosecită importanță.

Din Dietă.

— Raport telefonic —

În momentul acesta să petrec șcene foarte tumultoase în parlament. Liderii opoziției au înaintat până în incinta Camerei și un sgomot asurzitor produc, ca să facă imposibilă continuarea desbatelor.

Kossuth a interpelat guvernul asupra situației, întrebându-l că ce are de gând a face, căci de mîne încolo opoziția este hotărîtă a începe obstrucția tehnică.

Într-o liniște mormentală s'a ridicat ministrul președinte Szell și a spus că guvernul simte gravitatea situației și are planuri pozitive, pe cari le va expune în ședința de mîne.

Kossuth n'a luat răspunsul la cunoștință.

Vorbește apoi Thaly, Barabás și Holló făcînd acesta din urmă propunerea că până ce guvernul nu să pronunță asupra situației, Dieta să nu ție ședințe. Cere votare nominală.

Se produce un sgomot enorm. Ministrul președinte Szell zice că nu poate avea loc votare. Este secundat de part sanți cari zic că nu se vor lăsa mai mult terorizați de opoziție.

Se suspendă ședința.

După redeschidere sgomotul izbucnește din nou, și cu mai multă vechemență. În momentul când vă telefonez acestea — zice raportorul nostru — se petrec șcene ca și cari n'a mai văzut parlamentul de pe cheul Dunării.

Să la ca sigur că Szell își va da mîne dimisia.

Publicațiune.

„VICTORIA”, institut de credit și economis societate pe acții anunță, că

Interesele după depuneri

le stabilește în următorul mod:

Institutul plătește:

1. După depunerile cari stau depuse cel puțin 3 luni de zile la institut 4 1/2 %
2. După depunerile cari stau depuse timp mai scurt decăt 3 luni de zile 4%

Pentru depunerile vechi dispozițiunile de mai sus intră în vigoare la 1 Iulie 1903.

Darea de 10% după interesele depunerilor — fără excepție — o solvește institutul.

Arad, 14 Iunie 1903.

Directiunea.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici-Barclanu.

Insertiuni și reclame.

Adiunct notarial.

La notariatul cercual din Măndruloac (Mondorlek, Arad m.) se cearcă un adiunct notarial pe deplin vîrsat în toate agende notariale, care se posedă în scris și vorbit limba română și maghiară. Salar anual 600 c. și provederea întreagă. 1000 1-3

Cea mai nouă carte de
limba maghiară pentru
școalele populare române
a apărut în editura lui W. Krafft în Sibiu:
Carte de citire și gramatică
maghiară pentru școalele populare
cu limba de propunere română. De
Dr. A. Schullerus și I. Popovici.
Partea primă. 8° mediu. 88 pag. Prețul
legat cor. —.50.
Partea a doua. 8° mediu. 285 pag.
Prețul legat cor. 1.70.
In legătură cu aceste cărți stă:
Manual pentru propunerea limbei
maghiare în școalele populare
cu limba de propunere română. (Indi-
gitari metodice și schițe de lecțiuni).
De Dr. A. Schullerus și I. Popovici
8° mediu. 47 pagini. Prețul broșat
cor. —.60. 998 1-5

Părerii despre aceste cărți:

„Cărțile de citire ale dlor Schullerus și Popovici, întrebunțate conform îndigărilor metodice cuprinse în manualul amintit, vor scoate din școale formalismul sec. Ele dau viață învățământului, îl fac interesant și conduc pe elevi așa zicând jucându-se la învățarea limbii maghiare. Metodul urmat de domnii autori în adevăr e cel mai natural și ușor atât pentru învățători, cât și pentru elevi. Pentru învățători e de mare preț manualul, care-l conduce pas de pas, dând preparațiunii întregi și îndigări metodice amănunțite și ușurând în mod însemnat greaua lucrare a învățătorilor. — Aceste cărți ni-se pare cele mai bune între câte avem noi pentru propunerea limbii maghiare“.

„Tribuna“ Nr. 133, 1902.

Comisiunea școlară referă în ședința Sinodului arhiepiscopesc, ținută la 19 Aprilie 1903, asupra „Manualului și cărții de citire“ de Dr. A. Schullerus și I. Popovici... propunând să fie admise, după ce din punctul de vedere pedagogic sunt deja censurate prin consistoriu“.

„Telegraf Român“ Nr. 44, 1903.

În conferința învățătoarească din cercul Siliștea, ținută în Gurartulul la 25 Aprilie 1903, dl. Petru Giura își cetește elaboratul despre studiul asupra manualelor din limba maghiară pentru școalele populare și propunerii asupra celor mai bune și practice de folosit.

Prin o amănunțită și instructivă expunere arată metodele, care se folosesc la învățarea unei limbii străine, metode pe baza cărora sunt apoi compuse diferite manuale didactice. Critică rînd pe rînd manualele din limba maghiară, care se folosesc în școalele noastre, și în fine recomandă a se folosi manualele din limba maghiară edate de Dr. A. Schullerus și I. Popovici, pe care le are mai core-spunzătoare, mai practice.

Conferința recomandă introducerea manualelor lui Dr. A. Schullerus și I. Popovici în școalele din acest cerc“.

„Telegraf Român“ Nr. 52, 1903.

Publicațiune.

Subscria direcțiune a minelor de aur din Băița (via Deva) prin aceasta să scrie „Concurs“ de licitațiune minuendă, pentru transportarea lemnului necesare din podurile sale proprii a teritoriului comunei Trestia.

Locul de transport este:

Gara de mine „Josefi“ din Băița.
Gara de subminare „Klein“ din Crăciunest.

Pișale de aur Steamuri din Crăciunest.

Gara de subminare „Grimm“ din Fizeș.
Gara de subminare „Georgina“—Căine-lul de sus.

Transferarea să face pe un an, se începe cu următoarea cantitate:

1. 10 000 metri cubici lemne de foc.
2. 2.600 fire de goron lemn la mine.
3. 25 metri de lemn pentru unelte industriale.

Concurenții au de a se însinua la subscria direcțiune până în 30 Iunie a. c.

Acei reflectanți cari dispun de cauziune vor fi preferiți.

Condițiunile de licitațiune minuendă se pot privi la subscria Direcțiune sau să pot cere în scris. 999 1-2

Erster Siebenbürger Goldbergbau

Boicza (Rudolfi)-Fizeș Trestia, J. F. Zeibig

De Direction: Karl Hopp.

STERN A.

— croitor à la mode. —

Arad, colțul pieței Tököly și str. Forrai (lângă cafeneaua Zrinyi)

Găstește tot soiul de haine bărbătești din stoffe engleze sau indigene, după moda cea mai nouă și croitoră cu sic, pe lângă prețuri moderate și condiții de plată avantajoase.

La dorință mă duc și în provincie. Ajunge o corespondență în care să nu rugat să mă prezint. 968 10-10

KALMÁR JÓZSEF

mechanic.

Recomandă

Bicicletele

sale de cea mai bună calitate.

Are în deposit gumă interioară și esterioră de prima calitate, și tot felul de părți constitutive d'ale bicicletelor.

Eftine și pe lângă garanție efectuează 975 13-

Reparaturi de biciclete,

instalări de

sonării electrice și telefonuri.

Toate pe lângă garanție.

Strada Salacz nr. 2. Telefoa nr. 242.

Fondat 1893.

VÖRÖS JÓZSEF,

PLAPOMAR și MÁTRÁTER.

Arad, Deák Ferencz-utca N-rul 4-5.

Am onoare a Instința P. T. public din loc și provincie, că mi-am strămutat atelierul de plapome și mătrațe de pe piața Libertății unde a stat mai mulți ani, pe strada Deák Ferencz 4-5 (în curte vis-à-vis de poartă).

Pregătesc tot felul de

Plapome și mătrațe

în forma cea mai frumoasă și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele din provincie se efectuează prompt și precis.

Recomandându-mă pentru sprijinul On. public, sunt

960 10-10

Cu deosebită simă:

Vörös József.

WOLF JÁNOS,

ciobotar de ghete de bărbăți și dame. — Arad, colțul pieței Libertății nr. 1.

Am onoare a atrage atenția on. public din loc și provincie, că în atelierul meu de ciobotărie pregătesc ghetele cele mai frumoase, elegante și solide, precum și ghete ortopedice, pe lângă deplină garanție. 994 4-50

BIEDL JÓZSEF

coloritor și pictor de odăi, imitator 967 9-25 de lemn și marmură.

Arad, piața Libert. (vis-a-vis de statuie)

Primește toate lucrările ce se țin de branșa asta, chiar și cele mai grele.

pictări de odăie,

precum și coloriri și imitari de lemn indigen sau exotic (fioderare) în execuție de gust,

pe lângă prețuri moderate.

Primește tot-odată curățirea locuințelor de tot felul de insecte, pe lângă garanție. Comandele din provincie prompt și grabnic. —

La comande pe sama bisericilor rabat.

În atenția publicului!

Am onoare a aduce la cunoștința M. On. public, care dorește a zidi, că biroul meu de zidire din strada Knézich Károly Nr. 3, din **1 Maiu st. n.**, l'am mutat în str. Kapa Nr. 37.

Când mulțumesc M. On. public pentru părtinirea de care m'a vrednicit în decurs de 7 ani, îl rog să binevoască a mă onora și mai de parte cu ea.

Cu deosebită simă: 969 11-20

Szidor János,

măestru-zidar diplomat, membru al asociațiunii arădane a măestrilor diplomați și îndreptășiți.

Prapori și steaguri bisericesti

precum și

lucrări de zugrav execută

Ludovic Neisz

Arad, strada Chorin 2 și str. Hunyady 6.

Imprumuturi de bani pe amortisare

mijlocese pe lângă condițiile cele mai avantajoase, pe moșii și case în orașe cu 4,3, 4,5 și 5% și amortisare de

20, 25, 30, 50 de ani,

adecă în camătă e socotită atât camăta cât și amortisarea din capital.

Principiul meu e îndeștulirea M. On. public, care vrea să facă imprumuturi hipotecare.

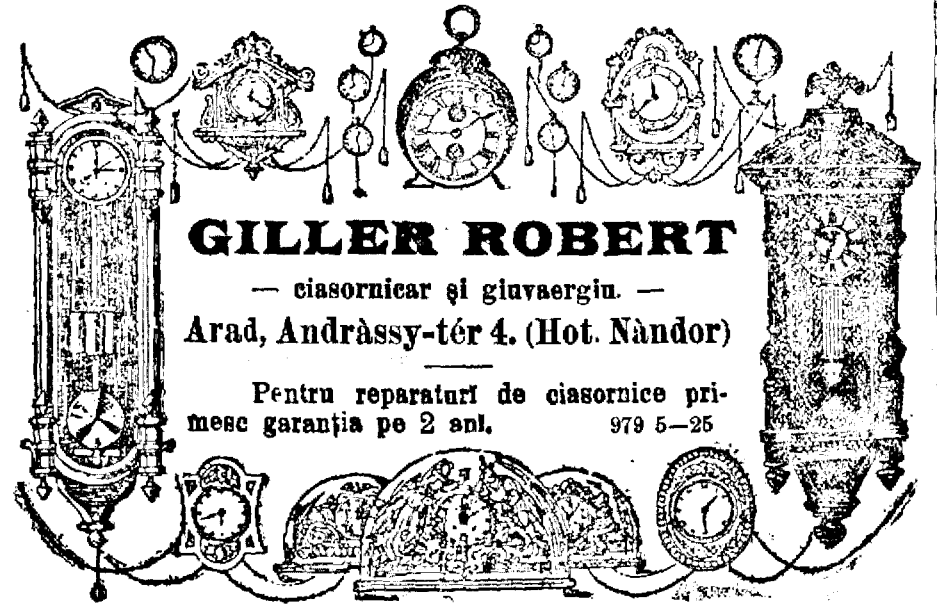
Imprumuturile se plătesc în bani gata, scrisorile hipotecare se plătesc cu valoarea lor nominală. Spese prealabile nu sunt, tacelele mi le socotesc ulterior.

Pentru deslușiri mai detaiate a se adresa la

HERZOG SÁNDOR

Arad, strada Weitzer-János Nr. 15, ușa 7.

Depozit de ciasornice și giuvaericele.

Depozit de ciasornice și giuvaericele.

Depozit de ciasornice și giuvaericele.

Strămutare de prăvălie!

AUGUSTIN ALBRECHT

fost CSEH KATALIN

și-a strămutat

PRĂVĂLIA DE MĂNUȘI

cu prima Maiu 1903,

în strada Salacz Nr. 1.

(Casa Löcs.)

974 8-10

TERÉNYI JENŐ,

Prăvălie cu diferite mărfuri la „Steaua albă“

Arad, Piața Boroș Béni Nr. 22. (în colț.)

Recomandă magazinul său de coloniale, tot felul de făini, precum și alte lucruri.

Deosebit recomandă **semințele** a tot felul de **legume.**

Prețuri moderate.

Serviciu prompt.

La comande din provincie împachetarea nu se socoteste. Cumpărarea cu bani gata 2% scăzământ. 945 9-5